

blikket medfører. For en Finansminister vilde det f. Eks. være rimeligt, at man ikke standsede med Udgifterne til Personbanegaarden, ikke satte disse Udgifter til at strække sig over et videre Tidsrum, end de i Forvejen ere projekterede til, thi fra Københavns Kommune skulle vi have 15 Mill. Kr., naar Grundene, som den nuværende Personbanegaard ligger paa, afleveres, og vi tabe altsaa hvert Aar Renten af disse Penge. Det vilde altsaa fra et finansministerielt Synspunkt være rimeligt at udføre Arbejdet saaledes, at man kunde ende Personbanegaardsanlægget indenfor en rimelig Tid. Men det er naturligvis noget, der ligger under min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, og jeg kan altsaa ikke sige noget om, hvorvidt han vil følge denne Vej. Men vist er det, at under de 20½ Mill. Kr. kommer man neppe, ogsaa af den Grund, at man ikke kan regne med, at de Indtægter, som søges bevilgede, virkelig ville indkomme. Der er i Aar paa Toldindtægterne beregnet at ville indkomme 52 Mill. Kr., men saaledes, som det ser ud i Øjeblikket, maa vi nærmest være fornøjede med det, naar der vil indkomme 42 Mill. Kr. Det er muligt, at det bliver ringere, men det kan være — og man kan altid haabe —, at det ikke bliver ringere end 42 Mill. Kr. Paa den anden Side er der naturligvis nogen Mulighed for, at der kunde komme en uventet Stigning i Løbet af de sidste Maaneder af Aaret; saa vilde vi kunne komme noget højere op. Hvis dette ikke sker, have vi i Aar kun 42 Mill. Kr.s Indtægt paa § 5, 5., og det er den samme Indtægt, der er beregnet paa næste Finanslovsforslag til 49 Mill. Kr. Men det er paa Forhaand ganske usandsynligt, at Indtægterne skulde gaa op med 7 Mill. Kr. fra det ene Finansaar til det andet, og man kan altsaa frygte for, at Indtægterne næste Aar ikke ville naa det Beløb, som Finanslovsforslaget i dette Øjeblik har beregnet. Derimod kan man næsten være sikker paa, at Udgifterne ville naa det Beløb, som er opført. Saaledes ser det da ikke godt ud i Øjeblikket med vor Finanstillstand.

Man kunde saa maaske spørge, om det ikke er tilstrækkeligt, at vi i Sommer have optaget et Laan paa 40 Mill. Kr., og om man ikke skulde kunne komme ud af det dermed uden nu at gaa til et midlertidigt Laan for et Aar. Men disse 40 Mill. Kr. er der ikke saa særlig meget tilbage af. For det første var det ikke 40 Mill. Kr., der indkom, men kun 38 Mill. Kr., og af dem gik der til at dække Under-

skuddet i forrige Finansaar 14,600,000 Kr., som jeg nævnede før. Tilbage blev altsaa kun 23,400,000 Kr. Hvis man nu sammenligner alt, hvad der er i Beholdningerne i Finansministeriet nu og i Fjor paa samme Tid, den 20. November i Fjor og den 20. November i Aar — det er den sidste Op-gave, jeg har haft for mig —, var der i Fjor paa denne Tid i disse Beholdninger 39,400,000 Kr., og der er i Aar 45,100,000 Kr. Hele Forskellen er da 5,700,000 Kr., og det er i Virkeligheden det, der er tilbage af de 38 Mill. Kr., som vi laante i Sommer. Trækker jeg disse 5,700,000 Kr. fra de 23,400,000 Kr., som jeg før nævnede, bliver der til Rest 17,700,000 Kr., altsaa omtrent 18 Mill. Kr., som ere medgaaede. Og naar man spørger, hvad der er blevet af dem, maa jeg sige, at for det første er der gaaet 4 Mill. Kr. til Udgifter paa forventet Tillægsbevilling, de Udgifter, der resterede fra forrige Finansaar, og dernæst har altsaa Toldindtægternes og andre Indtægters Svinden gjort, at der af dette Laan maatte optages de nødvendige Beløb til indeværende Finansaars Udgifter. Der er altsaa ikke mere end henvend 6 Mill. Kr. tilbage, og det vil ogsaa forklare ærede Medlemmer, hvorfor man nødes til at gaa til et saadant Laan, som der i Øjeblikket her stilles Forslag om.

Men man kunde saa atter spørge, om da ikke disse Beholdninger, man i Øjeblikket har, vare tilstrækkelige til baade at imødesee Fremtiden med Ro og til at komme over den øjeblikkelige Vanskelighed, som altsaa ligger i, at der ikke er tilstrækkelig flydende Midler i Statskassen. Hvis man nu ser paa, hvad vi have i Finansministeriets Beholdninger, i Kassebeholdning og Reservefond, skulde man tro, at vi vare overordentlig velstillede. Her er altsaa Tale om 45 Mill. Kr. i Kassebeholdning, og dernæst er der opført 18 Mill. Kr. paa Reservefonden. Tilsammen er dette 63 Mill. Kr., og man skulde da tro, at der var fuldkommen tilstrækkelige Midler baade til at dække det Underskud, der kan ventes i Aar, og hvorfra altsaa en stor Del er dækket, og dernæst til Underskuddet til næste Aar, overhovedet til Fremtidens Behov, uden at man skulde behøve at gaa til noget Laan. Men desværre ere disse Midler jo bundne paa en saadan Maade, at de ikke ere likvide, ikke ere til Brug i Øjeblikket for Statshusholdningen. Paa Reservefonden skal jeg ikke komme ind; jeg har meget nøjagtig i Folketinget gennemgaaet dens Midler og har sagt derom, hvad jeg tror